

22003A0719(02)

2003 7 19

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 181/34

SUSITARIMAS**dėl savitarpio teisinės pagalbos tarp Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų****TURINYS**

PREAMBULĖ

1 straipsnis	Dalykas ir tikslas
2 straipsnis	Sąvokos
3 straipsnis	Susitarimo taikymo dvišalių savitarpio pagalbos sutarčių su valstybėmis narėmis atžvilgiu ir joms nesant apimtis
4 straipsnis	Banko informacijos nustatymas
5 straipsnis	Jungtinės tyrimo grupės
6 straipsnis	Apklausa vaizdo konferencijos būdu
7 straipsnis	Pagreitintas prašymų perdavimas
8 straipsnis	Savitarpio teisinė pagalba administracinėms institucijoms
9 straipsnis	Naudojimo apribojimai siekiant apsaugoti asmens ir kitus duomenis
10 straipsnis	Prašančiosios valstybės prašymas laikytis konfidencialumo
11 straipsnis	Konsultacijos
12 straipsnis	Laikinas taikymas
13 straipsnis	Nenukrypimo nuostata
14 straipsnis	Būsimos dvišalės savitarpio teisinės pagalbos sutartys su valstybėmis narėmis
15 straipsnis	Paskyrimai ir pranešimai
16 straipsnis	Teritorinis taikymas
17 straipsnis	Peržiūra
18 straipsnis	Išgaliojimas ir nutraukimas

Aiškinamasis raštas

EUROPOS SAJUNGA IR JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS,

SIEKDAMOS sudaryti palankesnes Europos Sąjungos valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų bendradarbiavimo sąlygas,

SIEKDAMOS veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu, kad būtų apsaugotos jų demokratinės visuomenės ir bendros vertybės,

DERAMAI ATSIŽVELGDAMOS į asmenų teises ir teisės viešpatavimą,

PRISIMINDAMOS garantijas pagal savo atitinkamas teisės sistemas, nustatančias kaltinamojo teisę į teisingą teismą, įskaitant teisę būti teisiamam nešališko teismo, įsteigto pagal įstatymą,

SIEKDAMOS sudaryti Susitarimą dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

Susitariančiosios Šalys įsipareigoja pagal šio Susitarimo nuostatas sustiprinti bendradarbiavimą ir savitarpio teisinę pagalbą.

2 straipsnis

Sąvokos

1. „Susitariančiosios Šalys“ - tai Europos Sąjunga ir Jungtinės Amerikos Valstijos.
2. „Valstybė narė“ - Europos Sąjungos valstybė narė.

3 straipsnis

Susitarimo taikymo dvišalių savitarpio pagalbos sutarčių su valstybėmis narėmis atžvilgiu ir joms nesant apimtis

1. Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį ir Jungtinės Amerikos Valstijos užtikrina, kad šio Susitarimo nuostatos būtų taikomos jo įsigaliojimo metu galiojančių dvišalių savitarpio teisinės pagalbos sutarčių tarp valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų atžvilgiu šiomis sąlygomis:

- a) 4 straipsnis taikomas siekiant leisti atlikti finansinių sąskaitų ir operacijų identifikavimą, papildant dvišalės sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;
- b) 5 straipsnis taikomas siekiant leisti sudaryti jungtines tyrimo grupes ir joms veikti, papildant dvišalės sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;
- c) 6 straipsnis taikomas siekiant leisti apklausti prašomojoje valstybėje esantį asmenį naudojant vaizdo perdavimo tarp prašančiosios ir prašomosios valstybių technologiją, papildant dvišalės sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;
- d) 7 straipsnis taikomas siekiant numatyti pagreintintus susižinavimo būdus, papildant dvišalės sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

e) 8 straipsnis taikomas siekiant leisti savitarpio teisinę pagalbą teikti atitinkamoms administracinėms institucijoms, papildant dvišalės sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

f) atsižvelgiant į 9 straipsnio 4 ir 5 dalis, 9 straipsnis taikomas vietoj arba nesant dvišalės sutarties nuostatų, reglamentuojančių prašančiajai valstybei pateiktos informacijos ar įrodymų naudojimo apribojimus ir reglamentuojančių pagalbos teikimo sąlygas arba atsisakymą teikti pagalbą ryšiu su duomenų apsauga;

g) 10 straipsnis taikomas nesant dvišalės sutarties nuostatų dėl aplinkybių, kuriomis prašančioji valstybė gali siekti, kad jos prašymas būtų laikomas konfidencialiu.

2. a) Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį užtikrina, kad kiekviena valstybė narė rašytiniu dokumentu, pasirašytu tarp tokios valstybės ir Jungtinių Amerikos Valstijų, šiame straipsnyje nustatytu būdu pripažintų savo galiojančios dvišalės savitarpio teisinės pagalbos sutarties su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis taikymą.

b) Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį užtikrina, kad naujos valstybės narės, į Europos Sąjungą stojančios šiam Susitarimui įsigaliojus ir turinčios dvišalės savitarpio teisinės pagalbos sutartis su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, imtųsi a punkte nurodytų priemonių.

c) Susitariančiosios Šalys stengiasi užbaigti b punkte apibūdintą procesą iki numatyto naujos valstybės narės įstojimo arba kiek galima greičiau po to. Europos Sąjunga Jungtinėms Amerikos Valstijoms praneša naujų valstybių narių įstojimo datą.

3. a) Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį ir Jungtinės Amerikos Valstijos užtikrina, kad šio Susitarimo nuostatos būtų taikomos nesant galiojančios dvišalės savitarpio teisinės pagalbos sutarties tarp valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų.

b) Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį užtikrina, kad tokia valstybė narė rašytiniu dokumentu, sudarytu tarp tokios valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų, pripažintų šio Susitarimo nuostatų taikymą.

c) Europos Sąjunga pagal Europos Sąjungos sutartį užtikrina, kad naujos valstybės narės, į Europos Sąjungą stojančios šiam Susitarimui įsigaliojus ir neturinčios dvišalių savitarpio teisinės pagalbos sutarčių su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, imtųsi b punkte nurodytų priemonių.

4. Jei šio straipsnio 2 dalies b punkte ir 3 dalies c punkte apibūdintas procesas iki įstojimo datos nebaigiamas, šio Susitarimo nuostatos Jungtinių Amerikos Valstijų ir tos naujos valstybės narės santykiams yra taikomos nuo tos dienos, kai jos viena kitai ir Europos Sąjungai praneša, kad jos yra atlikusios tam skirtas vidaus procedūras.

5. Susitariančiosios Šalys susitaria, kad šis Susitarimas yra skirtas tik savitarpio teisei pagalbai tarp atitinkamų valstybių. Šio Susitarimo nuostatos nėra pretekstas jokiam privačiam asmeniui turėti teisę gauti, nuslėpti ar atmesti įrodymus arba trukdyti prašymo vykdymui, nei jos išplečia ar riboja teises, prieinamas kitaip pagal vidaus teisę.

4 straipsnis

Banko informacijos nustatymas

1. a) Prašančiosios valstybės prašymu prašomoji valstybė pagal šio straipsnio nuostatas skubiai išsiaiškina, jei jos teritorijoje esantys bankai turi informacijos apie tai, kad nustatytas fizinis ar juridinis asmuo, įtariamasis arba kaltinamas padaręs nusikaltimą, yra kokios nors banko sąskaitos ar sąskaitų turėtojas. Savo tyrimų rezultatus prašomoji valstybė skubiai praneša prašančiajai valstybei.
- b) a punkte apibūdintų veiksmų taip pat gali būti imamasi siekiant nustatyti:
 - i) informaciją apie fizinius ar juridinius asmenis, nuteistus už kokią nors nusikaltimą ar su juo susijusius;
 - ii) nebankinių finansinių įstaigų turimą informaciją;
 - iii) finansines operacijas, nesusijusias su sąskaitomis.
2. Šio straipsnio 1 dalyje apibūdintame informacijos prašyme nurodoma:
 - a) fizinio ar juridinio asmens, susijusio su tokių sąskaitų ar operacijų buvimu, tapatybę;
 - b) pakankamai informacijos, leidžiančios prašomosios valstybės kompetentingai institucijai:
 - i) pagrįstai įtarti, kad atitinkamas fizinis ar juridinis asmuo dalyvavo padarant nusikaltimą ir kad bankai ar nebankinės finansinės įstaigos prašomosios valstybės teritorijoje gali turėti prašomos informacijos; ir
 - ii) daryti išvadą, kad prašoma informacija yra susijusi su baudžiamosios bylos tyrimu ar procesu;
 - c) kiek įmanoma, informacija apie tai, kuris bankas ar nebankinė finansinė institucija gali būti susijusi, ir kita informacija, kurios turėjimas gali padėti sumažinti tyrimo mastą.

3. Pagalbos prašymus pagal šį straipsnį vienos kitoms perduoda:

- a) centrinės institucijos, atsakingos už savitarpio teisinę pagalbą valstybėse narėse, arba valstybių narių nacionalinės institucijos, atsakingos už nusikaltimų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, paskirtos pagal 15 straipsnio 2 dalį; ir
- b) Jungtinių Valstijų nacionalinės institucijos, atsakingos už nusikaltimų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, paskirtos pagal 15 straipsnio 2 dalį.

Susitariančiosios Šalys, šiam Susitarimui įsigaliojus, gali, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, susitarti pakeisti kanalus, kuriais pagal šį straipsnį perduodami prašymai.

4. a) Atsižvelgiant į šio straipsnio dalies b punktą, valstybė gali, vadovaudamasi 15 straipsniu, apriboti savo pareigą teikti pagalbą pagal šį straipsnį:
 - i) dėl nusikaltimų, už kuriuos baudžiama ir pagal prašomosios, ir pagal prašančiosios valstybės įstatymus;
 - ii) dėl nusikaltimų, už kuriuos baudžiama bausme, apimančia laisvės atėmimą arba įkalinimą bent iki ketverių metų prašančiojoje valstybėje ir bent iki dvejų metų prašomojoje valstybėje; arba
 - iii) dėl įvardytų sunkių nusikaltimų, už kuriuos baudžiama ir pagal prašomosios, ir pagal prašančiosios valstybės įstatymus.
- b) Valstybė, apribojanti savo pareigą pagal a punkto ii ar iii papunkčius, leidžia bent nustatyti sąskaitas, siejamas su teroristine veikla ir pinigų, gautų iš plataus diapazono sunkių nusikaltimų, už kuriuos baudžiama ir pagal prašančiosios, ir prašomosios valstybės įstatymus, plovimu.

5. Pagal šį straipsnį negalima atsisakyti teikti pagalbą remiantis bankų paslapties saugojimu.

6. Prašomoji valstybė reaguoja į prašymą pateikti medžiagą apie sąskaitas ar operacijas, nustatytas pagal šį straipsnį, vadovaudamasi tarp atitinkamų valstybių galiojančios taikytinos savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatomis arba, jos nesant, vadovaudamasi savo vidaus teisės reikalavimais.

7. Susitariančiosios Šalys imasi priemonių, kad prašomajai valstybei nebūtų primestos itin sunkios prievolės taikant šį straipsnį. Jei vis dėlto prašomajai valstybei tenka itin sunkios prievolės, įskaitant prievoles, susijusias su bankais ir naudojimuisi šiame straipsnyje numatytais susižinojimo kanalais, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos konsultuojasi, kad palengvintų šio straipsnio taikymą, imdamasi ir tokių priemonių, kurių gali prireikti mažinant dar neatliktas ir būsimas prievoles.

5 straipsnis

Jungtinės tyrimo grupės

1. Susitariančiosios Šalys apimtimi, kuria iki šiol dar nebuvo pasiekusios, imasi priemonių, kurių gali prireikti leisti atitinkamose kiekvienos valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų teritorijose steigti jungtines tyrimo grupes ir joms veikti, kad būtų palengvinti nusikaltimų tyrimai ar baudžiamasis persekiojimas, susiję su viena ar daugiau valstybių narių ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, tais atvejais, kai atitinkama valstybė narė ir Jungtinės Amerikos Valstijos mano, kad tai yra tikslinga.

2. Dėl grupės veiklos tvarkos, t. y. jos sudarymo, veiklos laikotarpio, vietos, organizavimo, funkcijų, paskirties ir kurios nors valstybės grupės narių dalyvavimo tyrimo veiksmuose, vykstančiuose kitos valstybės teritorijoje, įgaliojimų, susitaria atitinkamų suinteresuotų valstybių nustatytos kompetentingos institucijos, atsakingos už nusikaltimų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą.

3. Atitinkamų suinteresuotų valstybių nustatytos kompetentingos institucijos tokios grupės steigimo ir veiklos tikslais keičiasi informacija tiesiogiai, išskyrus atvejus, kai valstybės gali susitari dėl kitų tam tinkamų susižinojimo kanalų, nes akivaizdu, jog dėl išskirtinio sudėtingumo, plataus tyrimo masto ar kitų susijusių aplinkybių yra būtinas labiau centralizuotas kai kurių ar visų aspektų koordinavimas.

4. Jei jungtinei tyrimo grupei reikia imtis tyrimo priemonių vienoje iš grupę sudarančių valstybių, tos valstybės grupės narys gali prašyti savo kompetentingų institucijų, kad jos imtųsi tų priemonių kitoms valstybėms nepateikiant savitarpio teisinės pagalbos prašymo. Reikalaujamas teisinis standartas tai priemonei įvykdyti toje valstybėje turi būti tas standartas, kuris taikomas jos vidaus tyrimo veikloje.

6 straipsnis

Apklausa vaizdo konferencijos būdu

1. Susitariančiosios Šalys imasi reikiamų priemonių, kad tarp kiekvienos valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų būtų galima naudoti vaizdo perdavimo technologiją prašomojoje valstybėje esančiam liudytojui ar ekspertui apklausti byloje, kuriai gali būti teikiama savitarpio teisinė pagalba, jei tokia pagalba šiuo metu yra neprieinama. Tiek, kiek šiame straipsnyje nėra konkrečiai nustatyta, šią procedūrą reglamentuojančios sąlygos yra tokios, kokias yra numatytos pagal atitinkamoms valstybėms galiojančią taikytiną savitarpio teisinės pagalbos sutartį arba pagal prašomosios valstybės teisę, kuri iš jų yra taikytina.

2. Jei prašančioji ir prašomoji valstybės nesusitarė kitaip, prašančioji valstybė apmoka išlaidas, susijusias su vaizdo ryšio įrengimu

ir aptarnavimu. Kitos išlaidos, atsirandančios teikiant pagalbą (įskaitant išlaidas, susijusias su dalyvių kelione prašomojoje valstybėje), apmokamos pagal atitinkamų valstybių galiojančios savitarpio teisinės pagalbos sutarties taikytinas nuostatas arba, jei tokios sutarties nėra, kaip susitaria prašančioji ir prašomoji valstybės.

3. Prašančioji ir prašomoji valstybės konsultuojasi, kad galėtų lengviau spręsti teisinius, techninius ar logistinius klausimus, kurie gali iškilti vykdant prašymą.

4. Nepažeidžiant jurisdikcijos pagal prašančiosios valstybės teisę, už vaizdo konferencijos metu liudytojo ar eksperto duotus tyčinius melagingus parodymus ar kitą neteisėtą elgesį prašomojoje valstybėje baudžiama taip lyg tos veikos būtų padarytos vidaus proceso metu.

5. Šis straipsnis nedraudžia naudoti kitus parodymų gavimo būdus prašomojoje valstybėje, galimus pagal taikytiną sutartį ar teisę.

6. Šis straipsnis nedraudžia taikyti valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalių savitarpio teisinės pagalbos sutarčių nuostatų, kurios reikalauja arba leidžia vaizdo konferencijos technologiją naudoti kitiems negu šio straipsnio 1 dalyje apibūdintiems tikslams, įskaitant asmenų ar objektų atpažinimą arba tyrimui svarbių pareiškimų gavimą. Tais atvejais, kai tai dar nėra nustatyta pagal taikytiną sutartį ar teisę, valstybė gali leisti tokiais atvejais naudoti vaizdo konferencijos technologiją.

7 straipsnis

Pagreitintas prašymų perdavimas

Savitarpio teisinės pagalbos prašymai ir su jais susiję pranešimai gali būti siunčiami greitesnėmis ryšių priemonėmis, įskaitant faksimilinių ryšių ar elektroninį paštą, po to juos oficialiai patvirtinant, jei to reikalauja prašomoji valstybė. Prašomoji valstybė bet kuriomis tokiomis greitesnėmis ryšių priemonėmis gali atsakyti į prašymą.

8 straipsnis

Savitarpio teisinė pagalba administracinėms institucijoms

1. Savitarpio teisinė pagalba taip pat gali būti teikiama nacionalinei administracinei institucijai, tiriančiai elgesį numatant to elgesio baudžiamąjį tyrimą arba jo tyrimo perdavimą baudžiamojo tyrimo ar persekiojimo institucijoms, pagal jos konkrečią administravimo ar priežiūros kompetenciją imtis tokio tyrimo. Savitarpio teisinė pagalba tokiomis aplinkybėmis taip pat gali būti teikiama kitoms administracinėms institucijoms. Pagalba neteikiama byloje, kuriose administracinė institucija numato, kad nebus baudžiamojo persekiojimo ar galimo perdavimo.

2. a) Pagalbos prašymus pagal šį straipsnį perduoda viena kitai centrinės institucijos, paskirtos pagal tarp atitinkamų valstybių galiojančias dvišales savitarpio teisinės pagalbos sutartis, arba kitos institucijos, dėl kurių gali susitarti centrinės institucijos.
- b) Jei sutarties nėra, prašymus perduoda tarpusavyje Jungtinių Valstijų Teisingumo departamentas ir valstybės narės Teisingumo ministerija arba pagal 15 straipsnio 1 dalį atitinkamos valstybės narės jai prilyginama ministerija, atsakinga už savitarpio teisinės pagalbos prašymų perdavimą, arba kitos institucijos, dėl kurių gali susitarti Teisingumo departamentas ir tokia ministerija.
3. Susitariančiosios Šalys imasi priemonių, kad prašomajai valstybei nebūtų primestos itin sunkios prievolės taikant šį straipsnį. Jei vis dėlto prašomajai valstybei tenka itin sunkios prievolės, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos konsultuojasi, kad palengvintų šio straipsnio taikymą, imdamosi ir tokių priemonių, kurių gali prireikti mažinant dar neatliktas ir būsimas prievolės.

9 straipsnis

Naudojimo apribojimai siekiant apsaugoti asmens ir kitus duomenis

1. Prašančioji valstybė bet kuriuos iš prašomosios valstybės gautus įrodymus ar informaciją gali naudoti:
- a) savo baudžiamųjų bylų tyrimams ir procesiniams veiksams;
- b) siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei savo visuomenės saugumui;
- c) savo nebaudžiamosiose teismo ar administracinėse bylose, tiesiogiai susijusiose su tyrimais ar procesiniais veiksmais:
- i) apibūdintais a punkte; arba
- ii) kuriems savitarpio teisinė pagalba buvo suteikta pagal 8 straipsnį;
- d) bet kuriuo kitu tikslu, jei informacija ar įrodymai buvo paviešinti atliekant procesinius veiksmus, kuriems jie buvo perduoti, arba bet kurioje iš a, b ir c punktuose apibūdintų situacijų; ir
- e) bet kuriuo kitu tikslu, bet tik gavus išankstinį duomenis prašomosios valstybės sutikimą.
2. a) Šis straipsnis nedraudžia prašomajai valstybei kelti papildomų sąlygų konkrečiu atveju, kai tas konkretus pagalbos prašymas negalėtų būti įvykdytas nekeliant tokių sąlygų. Jei buvo keliamos papildomos sąlygos pagal šį punktą, prašomoji valstybė gali pareikalauti, kad prašančioji valstybė

pateiktą informaciją apie tų įrodymų ar informacijos panaudojimą.

- b) Kaip sąlygos pagal a punktą įrodymų ar informacijos teikimui prašomoji valstybė negali taikyti rūšinių apribojimų prašančiosios valstybės asmens duomenų tvarkymo teisiniams standartams.

3. Tais atvejais, kai, atskleidus informaciją prašančiajai valstybei, prašomoji valstybė sužino aplinkybes, kuriomis remiantis ji gali kelti papildomą sąlygą, prašomoji valstybė gali konsultuotis su prašančiaja valstybe, kad nustatytų, kaip tie įrodymai ir informacija gali būti apsaugoti.

4. Prašomoji valstybė vietoj šio straipsnio gali taikyti taikomoje dvišalėje savitarpio teisinės pagalbos sutartyje nustatytą naudojimo apribojimo nuostatą, jei pagal ją informacijos ir įrodymų naudojimas yra ribojamas mažiau negu nustatyta šiame straipsnyje.

5. Jei šio Susitarimo pasirašymo metu galiojanti dvišalė valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų savitarpio teisinės pagalbos sutartis leidžia riboti pareigą teikti pagalbą dėl tam tikrų nusikaltimų mokesčiams, atitinkama valstybė narė, pasikeisdama 3 straipsnio 2 dalyje apibūdintais rašytiniais dokumentais su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, gali nurodyti, kad ji ir toliau taikys tos sutarties nuostatą dėl naudojimo apribojimo.

10 straipsnis

Prašančiosios valstybės prašymas laikytis konfidencialumo

Prašomoji valstybė kiek įmanoma stengiasi išlaikyti prašymo ir jo turinio konfidencialumą, jei tokio konfidencialumo prašo prašančioji valstybė. Jei įvykdyti prašymą negalima nepažeidžiant prašomo konfidencialumo, prašomosios valstybės centrinė institucija apie tai praneša prašančiajai valstybei, o ši tuomet sprendžia, ar prašymas vis dėlto turėtų būti vykdomas.

11 straipsnis

Konsultacijos

Susitariančiosios Šalys prireikus konsultuojasi siekdamas kuo veiksmingiau naudotis šiuo Susitarimu, įskaitant palankių sąlygų spręsti bet kurį ginčą dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo sudarymą.

12 straipsnis

Laikinas taikymas

1. Šis Susitarimas taikomas iki ir po jo įsigaliojimo padarytiems nusikaltimams.

2. Šis Susitarimas savitarpio teisinės pagalbos prašymams, pateiktiems jam įsigaliojus. Nepaisant to, 6 ir 7 straipsniai yra taikomi prašymams, prašomojoje valstybėje svarstomiems šio Susitarimo įsigaliojimo metu.

13 straipsnis

Nenukrypimo nuostata

Atsižvelgiant į 4 straipsnio 5 dalį ir 9 straipsnio 2 dalies b punktą, šis Susitarimas nepažeidžia prašomosios valstybės galimybės remtis pagalbos atsisakymo pagrindais pagal dvišalę teisinės pagalbos sutartį arba, jos nesant, pagal savo teisinius principus, įskaitant tuos atvejus, kai prašymo vykdymas pažeistų jos suverenitetą, saugumą, viešąją tvarką ar kitus esminius interesus.

14 straipsnis

Būsimos dvišalės teisinės pagalbos sutartys su valstybėmis narėmis

Šis Susitarimas neužkerta kelio, jam įsigaliojus, valstybei narei ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms sudaryti dvišalių sutarčių, atitinkančių šį Susitarimą.

15 straipsnis

Paskyrimai ir pranešimai

1. Jei pagal 8 straipsnio 2 dalies b punktą paskiriama ne Teisingumo ministerija, Europos Sąjunga apie tokį paskyrimą Jungtinėms Amerikos Valstijoms praneša iki valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų pasikeitimo rašytiniais dokumentais, apibūdintais 3 straipsnio 3 dalyje.

2. Susitariančiosios Šalys, remdamosi tarpusavio konsultacijomis dėl to, kurias nacionalines institucijas, atsakingas už nusikaltimų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą, paskirti pagal 4 straipsnio 3 dalį, apie taip paskirtas nacionalines institucijas praneša viena kitai iki valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų pasikeitimo rašytiniais dokumentais, apibūdintais 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Iki tokio pasikeitimo Europos Sąjunga valstybių narių, neturinčių savitarpio teisinės pagalbos sutarties su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, vardu Jungtinėms Amerikos Valstijoms praneša apie centrinės institucijas pagal 4 straipsnio 3 dalį.

3. Susitariančiosios Šalys iki valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų pasikeitimo rašytiniais dokumentais, apibūdintais 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, praneša viena kitai apie apribojimus, taikomus pagal 4 straipsnio 4 dalį.

16 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Šis Susitarimas taikomas:

a) Jungtinėms Amerikos Valstijoms;

b) Europos Sąjungai:

— valstybėms narėms,

— teritorijoms, už kurių užsienio santykius yra atsakinga valstybė narė, arba valstybėms, kurios nėra valstybės narės ir kurioms valstybė narė turi kitų su jų užsienio santykiais susijusių prievolių, jei Susitariančiųjų Šalių sutarta atitinkamos valstybės narės tinkamai patvirtintų diplomatinių raštų pasikeitimo pagrindu.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prieš šešis mėnesius diplomatiniais kanalais pateikdama rašytinį pranešimą kitai Susitariančiajai Šaliai, jei jis yra atitinkamos valstybės narės ir Jungtinių Amerikos Valstijų tinkamai patvirtintas, gali nutraukti šio Susitarimo taikymą bet kuriai teritorijai ar valstybei, kuriai jis buvo išplėstas pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą.

17 straipsnis

Peržiūra

Susitariančiosios Šalys susitaria prireikus ir, kas beatsitiktų, ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo šio Susitarimo įsigaliojimo atlikti šio Susitarimo bendrą peržiūrą. Peržiūros metu visų pirma aptariamas praktinis Susitarimo įgyvendinimas, taip pat gali būti svarstomi tokie klausimai, kaip Europos Sąjungos tolesnės raidos pasekmės šio Susitarimo reglamentavimo dalykui.

18 straipsnis

Įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja pirmą mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai Susitariančiosios Šalys pasikeičia dokumentais, patvirtinančiais, kad jos atliko šiuo tikslu reikalingas vidaus procedūras. Šiuose dokumentuose taip pat nurodoma, kad jos yra atlikusios 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas priemonės.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis, pateikdama rašytinį pranešimą kitai Šaliai, gali bet kuriuo metu nutraukti šį Susitarimą, o toks nutraukimas įsigalioja praėjus šešiesiems mėnesiams nuo tokio pranešimo dienos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Priimta du tūkstančiai trečių metų birželio dvidešimt penktą dieną Vašingtone dviem egzemplioriais anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų ir vokiečių kalbomis. Visi tekstai yra vienodai autentiški.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

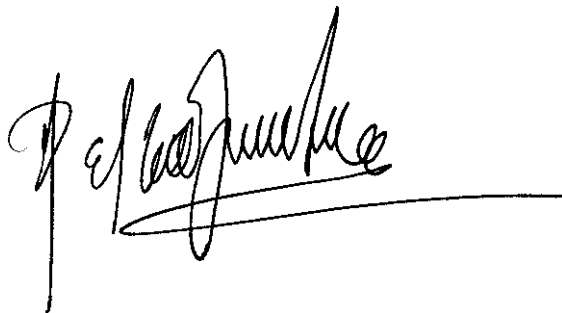
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar



Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar



Aiškinamasis raštas dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl savitarpio teisinės pagalbos

Šis Aiškinamasis raštas atspindi Susitariančiųjų Šalių susitarimus dėl tam tikrų Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl savitarpio teisinės pagalbos (toliau – Susitarimas) nuostatų taikymo.

Dėl 8 straipsnio

Savitarpio teisinės pagalbos, teikiamos pagal 8 straipsnio 1 dalį administracinėms institucijoms, atžvilgiu 8 straipsnio 1 dalies pirmasis sakiny s įpareigoja suteikti savitarpio teisinę pagalbą prašančiosioms Jungtinių Amerikos Valstijų federalinėms administracinėms institucijoms ir prašančiosioms valstybių narių nacionalinėms administracinėms institucijoms. Pagal tos pačios dalies antrąjį sakinį savitarpio teisinė pagalba gali būti suteikta ir kitoms administracinėms institucijoms, kurios gali būti nefederalinės ar vietinės. Tačiau ši nuostata taikoma prašančiosios valstybės nuožiūra.

Susitariančiosios Šalys sutinka, kad pagal 8 straipsnio 1 dalies pirmąjį sakinį savitarpio teisinė pagalba bus teikiama prašančiajai administracinei institucijai, kuri prašymo pateikimo metu atlieka tyrimą arba procedūrą, pagal jai nustatytus įgaliojimus numatydama baudžiamąjį persekiojimą arba perduodama atliekamą tyrimą kompetentingai institucijai, atliekančiai baudžiamąjį persekiojimą, kaip toliau apibrėžta šioje dalyje. Faktas, kad prašymo pateikimo metu perdavimas baudžiamajam persekiojimui yra numatomas, nepanaikina tos institucijos galimybės skirti nuobaudas, skirtingas nuo baudžiamųjų sankcijų. Todėl prašančioji administracinė institucija, gavusi savitarpio teisinę pagalbą pagal 8 straipsnio 1 dalį, gali priesti išvados, jog baudžiamojo persekiojimo vykdymas arba perdavimas baudžiamajam persekiojimui nėra tinkama priemonė. Šios galimos pasekmės neįtakoja Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimo teikti pagalbą pagal šį straipsnį.

Tačiau prašančioji administracinė institucija negali naudoti 8 straipsnio 1 dalies prašydama pagalbos, jeigu baudžiamasis persekiojimas arba perdavimas baudžiamajam persekiojimui nėra numatomas arba jeigu tiriamas elgesys neužtraukia baudžiamosios atsakomybės arba negali būti perduotas baudžiamajam persekiojimui pagal prašomosios valstybės įstatymus.

Europos Sąjunga atkreipia dėmesį, kad Susitarimo reglamentavimo dalykas iš Europos Sąjungos pusės yra reglamentuojamas pagal policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose nuostatose, nustatytose Europos Sąjungos sutarties VI antraštinėje dalyje, ir kad šis Susitarimas sudarytas šių nuostatų rėmuose.

Dėl 9 straipsnio

9 straipsnio 2 dalies b punktas skirtas užtikrinti, kad atsisakymas teikti pagalbą duomenų apsaugos pagrindu gali būti taikomas tik išimtiniais atvejais. Tokie atvejai gali atsirasti, kai nustatant balansą tarp svarbių interesų, susijusių su konkrečia byla (valstybės interesai, įskaitant teisiškai pagrįstą teisingumo vykdymą, iš vienos pusės, ir asmeniniai interesai, iš kitos pusės), konkrečių duomenų, kuriuos išaiškino prašančioji valstybė, pateikimas sukeltų tokio masto sunkumus, kad jie prašomosios valstybės būtų vertinami kaip esminis pagrindas atsisakyti teikti pagalbą. Todėl prašomajai valstybei neleidžiama per plačiai, kategoriškai ar sistemingai taikyti duomenų apsaugos principus siekiant atsisakyti bendradarbiauti. Tokiu būdu, faktas, kad prašančioji ir prašomoji valstybės turi skirtingas duomenų privatumo apsaugos sistemas (pavyzdžiui, kai prašančioji valstybė neturi lygiavertės specializuotos duomenų apsaugos institucijos) arba turi skirtingus asmens duomenų apsaugos būdus (pavyzdžiui, kai prašančioji valstybė naudoja kitus būdus nei pripažintą teisėsaugos institucijose duomenų naikinimo procesą siekiant apsaugos asmens duomenų privatumą ar tikslumą), negali būti pateiktas kaip papildoma sąlyga pagal 9 straipsnio 2 dalies a punktą.

Dėl 14 straipsnio

14 straipsnis numato, kad Susitarimas neužkerta kelio, jam įsigaliojus, valstybei narei ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms sudaryti dvišalių susitarimų dėl savitarpio teisinės pagalbos, atitinkančių šį Susitarimą.

Jei kurios nors šiame Susitarime išdėstytos priemonės Jungtinėms Amerikos Valstijoms arba vienai ar daugiau valstybių narių arba sukeltų veiklos problemą, tokia problema turėtų būti pirmiausia sprendžiama, jei įmanoma, atitinkamai valstybei narei ar valstybėms narėms ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms konsultuojantis, arba prireikus taikant šiame Susitarime nustatytas konsultavimosi procedūras. Jei tokios veiklos problemos nebūtų galima išspręsti tik konsultuojantis, šiam Susitarimui neprieštarautų tai, kad būsimuose dvišaliuose valstybės narės ar valstybių narių ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimuose būtų numatytas veiklos atžvilgiu galimas alternatyvus mechanizmas, kuris atitiktų konkrečios nuostatos, dėl kurios ta problema iškilo, tikslus.
